แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Curriculum Management Guidelines Emphasizing integrated English language learning of the la-or Uthit demonstration school group, Suan Dusit University

พัสน์นันท์ สว่างรัตน์ [1] และปรเมศร์ กลิ่นหอม[1]*
Phatthanan Sawangrat [1] and Pramet Klinhom[1]*

Received 2 March 2026, Revised 8 March 2026, Accepted 12 March 2026

ABSTRACT

This article aimed to 1) study the examine integrated curriculum management; 2) and investigate guidelines for managing an integrated curriculum with English as the medium of instruction in the La-or Uthit Demonstration School Group, Suan Dusit University. The sample used in this research is administrators 5 and teachers 158 totaling 163 people, selected by stratified random sampling and key informants of the focus group discussion, 8 people, The research instruments were a 5-point rating scale questionnaire with a content validity index of 1.00 and a reliability coefficient of 0.98, as well as a focus group discussion record form. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that: 1) Curriculum management was implemented at a high level overall. When considered by individual aspects, the findings revealed that the highest level of practice was in teacher and educational personnel development. The aspects implemented at a high level, ranked by mean scores from highest to lowest, were: promoting internationalization; developing flexible and modern curricula; defining the curriculum vision and goals; and continuously evaluating and improving the curriculum. 2) The guidelines for curriculum management are as follows Regarding the definition of the curriculum vision and goals, the vision should clearly reflect the desirable characteristics of learners. In terms of developing a flexible and modern curriculum, students should be provided with opportunities to participate in organizing learning activities. For continuous curriculum evaluation and improvement, students should be given opportunities to participate in measurement and assessment processes. With respect to teacher and educational personnel development, teacher development should be evaluated regularly. Finally, in promoting internationalization, technology should be utilized in teaching and learning.

Keywords: Curriculum Management Guidelines, Emphasizing Integrated English Language Learning, The La-or Uthit Demonstration School Group

[1*] สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71190
Educational Administration, Kanchanaburi Rajabhat University, Nong Bua, Mueang Kanchanaburi District, Kanchanaburi 71190, Thailand.

* Corresponding author: Tel. 08-7054-2518, E-mail address: Sawangrat1992@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการ และ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 5 คน และครูผู้สอน จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น 163 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และประเด็นการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารหลักสูตร ภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่วนมีการปฏิบัติระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร และด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 2) แนวทางการบริหารหลักสูตร มีแนวทาง ดังนี้ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร มีการศึกษาวิสัยทัศน์แสดงลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเมินผลการพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ และด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารหลักสูตร บูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมในโลกยุคปัจจุบันมีความรวดเร็วเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของสังคมโลก ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล (2565) ได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างสังคม การเปลี่ยนแปลงของประชากร การขยายตัวของสังคมเมือง การเกิดขึ้นของสถาบันต่างๆในสังคมที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงในเชิงเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงที่กล่าวข้างต้นสอดคล้องกับปัญหาและความท้าทายที่สำคัญในการปฏิรูปการศึกษาในบริบทของประเทศและของโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยที่ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา กล่าวว่า การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การผลิตนวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัย และองค์ความรู้ใหม่ที่มีความหลากหลายนั้น ย่อมก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ที่มีความก้าวหน้า แต่ในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติอย่างรวดเร็วก็ส่งผลต่อประชาชนที่ยังขาดความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ ทักษะ หรือสมรรถนะที่จำเป็นในการเลือกเรียนรู้สิ่งใหม่และการปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ดังนั้นระบบการศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน เปิดทางเลือกให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ถนัด และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถดูแลสุขภาวะของตนเองและครอบครัว ในขณะเดียวกับที่ยังคงต้องมุ่งเน้นการให้มีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเป็นคนดี รับผิดชอบต่อสังคมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วข้างต้น การจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีความรู้ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรมสามารถเรียนรู้และเผชิญสถานการณ์ในอนาคตได้อย่างเท่ากันกับการเปลี่ยนแปลง (ชวลิต ชูกำแพง, 2553) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและศักยภาพที่ สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 โดยที่วิสัยทัศน์แผนการศึกษาแห่งชาติ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก สำหรับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตในอนาคตซึ่งประกอบไปด้วย 3Rs และ 8Cs ได้แก่ 3Rs ประกอบไปด้วย การอ่านออก (reading) การเขียนได้(writing) และการคิดคำนวณ (arithmetic) ในขณะที่ 8Cs ประกอบไปด้วยทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (creativity and innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (cross - cultural understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (collaboration teamwork and leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (communications, information and media literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (computing and ICT literacy) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (career and learning skills) และความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) ในขณะที่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเน้นไปที่ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในโลกที่ซับซ้อนซึ่งได้มาจากความรู้หลากหลายสาขาอีกทั้งยังมีความจำเป็นที่ต้องจัดการเรียนรู้ทักษะของการสื่อสาร การร่วมมือ และการแก้ปัญหาที่นอกเหนือไปจากประเทศของตนเอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) รวมทั้งเป้าประสงค์ที่สำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการศึกษาคือการสร้างหลักประกันทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เสมอภาคและเท่าเทียม สำหรับเด็กทุกคนในทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยถึงอุดมศึกษา เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งขจัดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการเป็นพลเมืองของโลก จากเป้าประสงค์ดังกล่าวของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะเห็นได้ว่ามีการเน้นถึงหลักสิทธิมนุษยชน เพศ ความสงบสุข และการเป็นพลเมืองของโลก ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรในยุคปัจจุบันจะต้องก้าวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต้องเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะที่สำคัญเป็นไปตามความต้องการของสังคมโลก มีการส่งเสริมการสร้างความเข้าใจอันดีในการสร้างสังคมที่มีความสงบสุขและสร้างพลโลกที่จะช่วยกันขับเคลื่อนสังคมโลกไปเป็นสังคมที่มีคุณภาพและยั่งยืน นอกจากการสร้างหลักสูตรที่ดี มีคุณภาพ และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมโลกแล้วนั้น หนึ่งในปัจจัยหลักที่สามารถให้ผู้เรียนก้าวทันต่อบริบทของประเทศและของโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คือ การสื่อสาร การสื่อสารระหว่างประเทศย่อมต้องอาศัยการรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้เข้าใจเป้าหมายปลายทางของประเทศหรือวัฒนธรรมนั้นๆ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศก่อให้เกิดความได้เปรียบในการทำกิจการต่าง ๆ กับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษที่กำลังก้าวมาในฐานะภาษาของโลกหรืออาจจะถือว่าภาษาอังกฤษถือว่าอยู่ในฐานะภาษานานาชาติของโลกในยุคปัจจุบัน อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่มีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยที่มีชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ประกอบธุรกิจ หรือพักอาศัยเป็นจำนวนมาก ภาษาอังกฤษจึงยิ่งมีบทบาทและความสำคัญสำหรับผู้ที่อยู่ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนภาษาต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) นอกจากนั้นแล้วเป็นเรื่องที่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ผู้สนทนาจะรู้เฉพาะตัวภาษาอย่างเดียวไม่พอ ถึงแม้ว่าจะสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักภาษา การสื่อสารที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องมีการระมัดระวังในการใช้ภาษากับความหลากหลายทางวัฒนธรรม (cultural diversity) โดยต้องมีการคำนึงถึงพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันของผู้สนทนา ความเข้าใจกรอบวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติ (cultural framework) นโมทัศน์ทางวัฒนธรรม (cultural perception)

รวมทั้งความตระหนักทางวัฒนธรรม (cultural awareness) โดยต้องรู้ว่าวัฒนธรรมของชาติหนึ่งมีความแตกต่างหรือความเหมือนกับวัฒนธรรมของเราอย่างไร ต้องไม่มีการตัดสินว่าวัฒนธรรมนั้น ๆ ดีหรือไม่ดีอย่างไร ซึ่งจะก่อให้เกิดความระมัดระวังในการสื่อสารของผู้สนทนา และเกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (วิรังรอง บุญนุช, 2555) สำหรับบริบทของโลกยุคโลกาภิวัตน์แนวคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีความสำคัญเนื่องจากบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันย่อมมีการแสดงออกและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ เป็นสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การทดลองและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้งเป็นต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้โรงเรียนยังส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการเรียนรู้ตลอดชีวิต อีกทั้งยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการดำรงชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมและสามารถก้าวสู่ความเป็นพลเมืองโลกได้อย่างมีคุณภาพ หลักสูตรของกลุ่มโรงเรียนสาธิตลอออุทิศ พบปัญหา ดังนี้ ด้านครูผู้สอน โดยครูมีจำนวนน้อย ซึ่งครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานทางการศึกษาโดยศึกษาจากเอกสารและสื่ออื่น ๆ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ปัญหาที่พบ คือ การหยุดโรงเรียนบ่อยครั้งส่งต่อครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูขาดทักษะและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การฝึกเขียน การฝึกทักษะปฏิบัติ และกิจกรรมบูรณาการในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระไม่ดีเท่าที่ควรทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ทำให้จัดหน่วยการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้รวมทั้งเรื่องการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับเด็ก จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนร่วมกับเด็กปกติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน นอกจากนี้ ครูไม่ใช้สื่อเทคโนโลยี เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจในการผลิตและจัดหา ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงจากการใช้สื่อ ในด้านการวัดและประเมินผลครูผู้สอนใช้เครื่องมือที่วัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ ไม่คลอบคลุมเนื้อหา ปัญหาด้านผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ และประสบการณ์ในการกำหนด นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ในการจัดการเรียนร่วม รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ทางการเรียนรู้ ในระดับโรงเรียนยังไม่ชัดเจน (โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 2568)

จากปัญหาข้างต้นที่ได้กล่าวมา โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ริเริ่มและขับเคลื่อน การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยอธิการบดี มอบนโยบายเพื่อการ บริหารจัดการโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ตามทิศทางของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU directions) ภายใต้โมเดล design thinking บุคลากรควรพัฒนากระบวนการความคิดเชิงออกแบบ คือ การคิดให้แตกต่าง และคิดในแบบที่คนอื่นคาดไม่ถึง รู้จักขยาย ฐานความรู้ความสามารถที่เรามีบนความเชี่ยวชาญที่ตนเองถนัดและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ตลอดจน สถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ ๆ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จะกลายเป็นโรงเรียนที่จิ๋วแต่แจ๋ว (small but smart) และอยู่รอดได้ในอนาคตอย่างยั่งยืน โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จึงได้นำกระบวนการคิดเชิงออกแบบ มาประยุกต์ใช้ในการ แก้ไขปัญหา ตลอดจนพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ และหาวิถีทางและเหมาะสมที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาบนพื้นฐานกระบวนที่เน้นยึดไปที่ ผู้เรียนเป็นหลัก โดยมีเจตนาในการสร้างผลลัพธ์ ในอนาคตที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้ตอบโจทย์ตลอดจน แก้ปัญหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ รวมถึงเกิดนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ ทำให้เข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้ สามารถพัฒนาแนวคิดและกระบวนการจัด การศึกษา การจัดการเรียนรู้ตลอดจนแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง โดยการนำเอากระบวนการคิดเชิงออกแบบ (design thinking) นี้ มาใช้โดยสามารถ

ลำดับการดำเนินงาน ตลอดจนวิธีคิดและกระบวนการในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมหรือผลลัพธ์เพื่อตอบโจทย์ที่ต้องการ มีการสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของโรงเรียน การส่งเสริมและสนับสนุนการสอนในระดับปฐมวัยและประถมศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยเป็นแนวทางเฉพาะของโรงเรียน ซึ่งเป็นการปรับโครงสร้างหลักสูตรพื้นฐาน ของโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ที่เน้นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่วนเพิ่มเติม คือการใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพหรือสาขาเฉพาะทาง และมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัดและการร่วมมือกันระหว่างบุคคลหรือองค์กรตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป เพื่อดำเนินกิจกรรมหรือโครงการร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ โดยการนำผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาตามอัตลักษณ์ของสวนดุสิต ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย และด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกมหาวิทยาลัยเข้ามาเป็นผู้สอน เพื่อส่งเสริมทักษะ หรือสร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียน โดยกิจกรรมต่างๆ จะเป็นการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย จากกระบวนการคิดเชิงออกแบบ สามารถเปรียบการดำเนินงานในประเด็นด้านต่างๆ ระหว่างการนำภาษาอังกฤษและความเป็นสากล มาเสริมในหลักสูตรของโรงเรียนสาธิตละออออุทิศ ดังนี้ หลักสูตรนำแนวคิดการพัฒนาเด็กเล็กของประเทศอังกฤษ (early years foundation stage statutory framework) มาปรับใช้กับสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยผ่านทฤษฎีบริบท (contextualism) เป็นหลักคิด การดำเนินงานอย่างเป็น ระบบ โดยคำนึงถึงบริบท ทั้งภายในและภายนอกมาใช้ร่วมกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 โดยเพิ่มการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมหลัก หลักสูตรนำแนวคิดภายใต้การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ร่วมกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ โดยเพิ่มการจัดการเรียนรู้ที่มีการใช้ ภาษาอังกฤษในรายวิชาและกิจกรรมอื่นๆ (โรงเรียนสาธิตละออออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 2568)

เนื่องจากโรงเรียนสาธิตละออออุทิศ ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษโดยกำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นบ้านสาธิตชั้นอนุบาล และชั้นประถมศึกษาทุกคนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด อีกทั้งหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตละออออุทิศฉบับปรับปรุงปีการศึกษา 2564 กำหนดให้นำวิชาภาษาอังกฤษมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่จะศึกษาจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมาตรฐานสากล ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ผล คือ หลักสูตรที่ผ่านการออกแบบและพัฒนาตามขั้นตอนอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ สำหรับเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่ใช่ระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐาน แต่เป็นระดับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติเทียบเท่ากับมาตรฐานสากล ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็น ปัญหา แนวทางแก้ไข เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาดังกล่าว เนื่องจากหลักสูตรเป็นสิ่งที่สำคัญของการศึกษาเปรียบเสมือนเครื่องมือกำหนดทิศทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา และส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน อีกทั้งหลักสูตรยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดกรอบแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ทักษะ คุณลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละออออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเพื่อผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนละออออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ หลักสูตรบูรณาการภาษาอังกฤษของผู้บริหารในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละออออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละออออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 281 คน จากสถานศึกษา จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี นครนายกและลำปาง ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 9 คน และครูผู้สอน จำนวน 272 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต 4 แห่ง ดังนี้ กรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี นครนายก และลำปาง จำนวน 163 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 5 คน และครูผู้สอน จำนวน 158 คน สุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) เนื่องจากมีจำนวนไม่มากและเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา ส่วนครูผู้สอนใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวนครูทั้งหมด เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรและสามารถสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม และผู้ให้ข้อมูลสำคัญการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน ประกอบด้วย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จำนวน 1 คน ผู้จัดการโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จำนวน 2 คน ครูใหญ่โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ สุพรรณบุรี จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน และครูผู้สอน รายวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน โดยใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม และประเด็นในการสนทนากลุ่ม ทั้งนี้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบผ่านระบบออนไลน์ จัดทำแบบสอบถามแยกออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 7 ด้าน โดยมีขอบเขตการศึกษาตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรบูรณาการของกระทรวงศึกษาธิการ (2563, หน้า 5) พบว่าข้อคำถามมีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 จำนวน 3 ข้อ และผลการประเมินพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 จำนวน 35 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 เครื่องมือวิจัยฉบับนี้ได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญ ได้แก่ (1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและนโยบายการศึกษา (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและสถิติทางการศึกษา และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ตรงในการบริหารสถานศึกษา นอกจากนี้ ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย พบว่าค่าความเชื่อมั่น (Reliability) อยู่ในระดับสูงมาก สะท้อนให้เห็นว่าเครื่องมือมีความสม่ำเสมอในการวัด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาเพื่อแจกให้กับครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 163 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 163 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. การบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ในภาพรวม

(n=163)

การบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ	($\overline{X}$)	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร	3.54	0.91	มาก	5
2. ด้านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.41	1.12	ปานกลาง	7
3. ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย	3.55	1.00	มาก	4
4. ด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	3.50	0.71	มาก	6
5. ด้านการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร	4.62	0.73	มากที่สุด	2
6. ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.69	0.82	มากที่สุด	1
7. ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ	3.98	0.75	มาก	3
รวมเฉลี่ย	**3.89**	**0.86**	**มาก**	

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.89, S.D.= 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ($\overline{X}$ = 4.69, S.D.= 0.82) และด้านการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร ($\overline{X}$ = 4.62, S.D.= 0.73) ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย 4 ลำดับ คือ ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ($\overline{X}$ = 3.98, S.D.= 0.75) รองลงมา คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย ($\overline{X}$ = 3.55, S.D.= 1.00) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร ($\overline{X}$ = 3.54, S.D.= 0.91) และด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 3.50, S.D.= 0.71) ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นระดับปานกลาง คือ ด้านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\overline{X}$ = 3.41, S.D.= 1.12)

2. แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผลการจัดสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน ประกอบด้วย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสาธิต ละอออุทิศ จำนวน 1 คน ผู้จัดการโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ จำนวน 2 คน ครูใหญ่โรงเรียนสาธิตละอออุทิศสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน และครูผู้สอน รายวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่มีต่อแนวทางการดำเนินงานหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต 4 แห่ง ดังนี้ กรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี นครนายก และลำปาง สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร
   1.1 หลักสูตรสถานศึกษามีวิสัยทัศน์แสดงลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในอนาคตอย่างชัดเจน
   1.2 สถานศึกษาทุกวิทยาเขตต้องมีความเข้มแข็ง บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
   1.3 วางแผนการจัดการเรียนการสอน และเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม
2. ด้านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
   2.1 การมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยและจริงใจจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.2 ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 สื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการดำเนิน งานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย

3.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 บทเรียนมีความเท่าทันโลกเหตุการณ์

3.3 ปรับเนื้อหา วิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ให้เข้ากับความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

4. ด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

4.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล

4.2 วัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้เจตคติและการปฏิบัติ

4.3 ระบุเป้าหมายที่ต้องการจากการประเมินและขอบเขตของหลักสูตรที่จะประเมิน

5. ด้านการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร

5.1 ใช้ในการสื่อสารระหว่างกันได้อย่างสะดวกรวดเร็วต่ออุปสรรคเกี่ยวกับเวลาและระยะทาง โดยระบบโทรศัพท์

5.2 ปรับปรุงการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหาของหลักสูตร

5.3 สื่อการสอนหรือเทคโนโลยีทางการสอน ที่สะดวกและทันสมัย

6. ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

6.1 ประเมินผลการพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการพัฒนาครูในอนาคต

6.2 จัดฝึกอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็น

6.3 สร้างความร่วมมือระหว่างครู หน่วยงานทางการศึกษาและภาคส่วนต่างๆ สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

7. ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

7.1 ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการสร้างเครือข่ายกับโรงเรียนอื่นๆ ทั่วโลก เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและได้ฝึกทักษะการสื่อสารในยุคดิจิทัล

7.2 สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก

7.3 จัดงานนานาชาติ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอน ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมาตรฐานสากล ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 2) ด้านการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร 3) ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ 4) ด้านการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย 5) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร 6) ด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 7) ด้านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป โดยหลักสูตรสถานศึกษามีโครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นเรียน ควรกำหนดทิศทางจุดหมายการทำงานของได้ชัดเจน โดยหลักสูตรสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและสภาวะปัจจุบันและจัดระบบของเนื้อหา การจัดลำดับรายวิชาและควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ

สถานศึกษามีการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม อีกทั้งผู้บริหารและคณะครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการจำเป็นของสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของหลักสูตรให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังมีการนำกรอบมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตรมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเซมาสิงห์ (Semasinghe, 2020) ได้ศึกษาเรื่อง โรงเรียนที่มีประสิทธิผลด้านการบริหารงาน พบว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิผลด้านการบริหารงานจะต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรมีโครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับวัย การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน หลักสูตรสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มีความสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยจะต้องสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าใจแจ่มแจ้งถึงการจัดทำกรอบเป้าหมาย จุดประสงค์และพันธกิจ ผู้บริหารสถานศึกษากับครูร่วมกันกำหนด สื่อสาร เป้าหมาย รวมทั้งมีการวิเคราะห์ผลการกำกับติดตามการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ พันธกิจจะช่วยทำให้มีโครงสร้างองค์การที่นำสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายสำคัญได้ภายใต้การกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสามารถช่วยลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนเพื่อหางบประมาณในการสนับสนุนโรงเรียน โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ทักษะภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการนำข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรและองค์กรต้องระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและจัดกลุ่มตามความสำคัญและความสัมพันธ์กับองค์กร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และบริบทของสถานศึกษา นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมดังกล่าวยังช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ทันสมัย และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนารีรัตน์ อินทรวิสัย และมณฑา จำปาเหลือง (2558) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนประชานิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนประชานิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ได้แก่ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและถ่ายทอดความรู้ร่วมกับโรงเรียนร่วมกับโรงเรียน นำข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงการ องค์กรต้องระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันกำหนดและสร้างคู่มือพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทั้งส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียนชุมชนประชานิคม และร่วมกันประเมินผลการดำเนินงาน ตามลำดับ

ด้านที่ 3 การจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนในห้องเรียน การเรียนออนไลน์ การเรียนผ่านสื่อดิจิทัล หรือการเรียนแบบผสมผสานโดยที่รูปแบบการเรียนการสอนปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการใช้เทคโนโลยีการศึกษา (EdTech) เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้และเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร และทักษะการทำงานร่วมกันและควรมีการประเมินผลควรมีความหลากหลายและยืดหยุ่นตามรูปแบบการเรียนรู้และเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะสถานศึกษามุ่งพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยมีการปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายและทันสมัย อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้จากหลายสาขาวิชา และปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน จึงส่งผลให้หลักสูตรมีความยืดหยุ่น สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวัน ทองพิทักษ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย รูปแบบการเรียนการสอนปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการของผู้เรียนใช้เทคโนโลยีการศึกษา (EdTech) เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชุลีพร สุระโชติ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 ได้แก่ มีการผสมผสานการเรียนในห้องเรียนและการเรียนออนไลน์เข้าด้วยกัน เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต เชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทเรียนมีความเท่าทันโลกเหตุการณ์ ปรับเนื้อหา วิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้ให้เข้ากับผู้เรียน แบ่งหลักสูตรออกเป็นโมดูลาร์เล็ก ๆ ปรับใช้หลักสูตรให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยการใช้วิธีการและเครื่องมือหลาย ๆ แบบในการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลในการประเมินอย่างเพียงพอเพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาหรือไม่ อย่างไร โดยการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพและช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกหรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วนหรือยกเลิกทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยมีการรวบรวมข้อมูลจากการจัดการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนความคิดเห็นจากครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม นอกจากนี้ยังมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุดารัตน์ อมรชาต (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านหินดาน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านหินดาน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก

ด้านที่ 5 การใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร ควรจัดระบบเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน โดยการช่วยในการเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสารสนเทศ เช่น การคำนวณตัวเลขที่ยุ่งยากการจัดเรียงลำดับสารสนเทศ โดยจัดทำเว็บไซต์ของสถานศึกษาเผยแพร่ต่อบุคคลภายนอก เช่น แผนผังองค์กร แผนที่สถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ในชุมชน และจัดเก็บข้อมูลงานการบริหารการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ การวางแผนงบประมาณ การใช้จ่ายเงินของโรงเรียน การวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณล่วงหน้าระยะสั้นเป็นรายเดือนหรือระยะยาว

เป็นรายปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการนำทรัพยากรทางการศึกษาและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการบริหารและพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ อีกทั้งยังสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การสืบค้นข้อมูล และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในยุคดิจิทัล จึงส่งผลให้การใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตรมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา จุงใจ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ด้านการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมากที่สุด

ด้านที่ 6 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาควรส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ การมีโอกาสได้รับการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานโดยมีการประเมินผลการพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการพัฒนาครูในอนาคต ควรส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพการสร้างจิตสำนึกความเป็นครู การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ โดยส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาและควรสร้างความสามารถในการนำและจัดการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรมการสอน การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยมีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ภายในสถานศึกษา เพื่อให้ครูได้ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา วางแผน และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปอยขวัญ เขมา (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนพิชัยด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรอบความคิดแบบมองออก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ พบว่า ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมากที่สุด

ด้านที่ 7 การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ควรมีการจ้างครูต่างชาติ โดยพิจารณาครูเจ้าของภาษาหรือครูที่มีประสบการณ์จากต่างประเทศเพื่อเพิ่มความหลากหลายและคุณภาพในการสอนโดยสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากล และภาษาอื่นๆ ที่เป็นที่นิยมในตลาดแรงงาน ควรสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นนานาชาติ โดยปรับหลักสูตรให้มีความเป็นสากล โดยอาจมีการเพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและภาษาของประเทศต่างๆ หรือจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางและควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนของโรงเรียนกับนักเรียนจากโรงเรียนอื่นในต่างประเทศ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน โครงการเรียนรู้ร่วมกันผ่านระบบออนไลน์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมโลก โดยมีการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นสากล วัฒนธรรมที่หลากหลาย และการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตและทำงานในสังคมโลกได้ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมทักษะการสื่อสารและการคิดในระดับสากล ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของหลักสูตรมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติมา สุดจรรยา และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติระดับมากที่สุด สามารถเรียงตามลำดับจากการปฏิบัติมากที่สุด

ได้ดังนี้ ปรับหลักสูตรให้มีความเป็นสากล จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนของมหาวิทยาลัยกับนักศึกษา สนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา

2. แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นบูรณาการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต การจัดสนทนากลุ่ม สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ด้านที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตร มีแนวทาง ควรศึกษาการมีวิสัยทัศน์แสดงลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในอนาคตอย่างชัดเจนโดยที่ทุกวิทยาเขตต้องมีความเข้มแข็ง บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ควรวางแผนการจัดการเรียนการสอน และเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยศึกษาความต้องการของผู้เรียน สภาพปัญหา และความคาดหวังของสังคม เพื่อนำมากำหนดเป็นเป้าหมายหลักสูตรและควรระบุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตร เช่น ความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณธรรมจริยธรรมโดยที่วิสัยทัศน์และเป้าหมายควรได้รับการทบทวนและประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่โรงเรียนมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถ และเป็นพลเมืองดีของสังคม และควรการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของลาฟ ไทเลอร์ (Tyler, 1949) ที่เสนอว่า การพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มต้นจากการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่ชัดเจน โดยพิจารณาจากความต้องการของผู้เรียน สังคม และเนื้อหาวิชา เพื่อกำหนดทิศทางของการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของฮิลดา ทาบา (Taba, 1962) ที่เน้นว่าการพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสังคม เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตรมีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรกระทำอย่างเปิดเผยและจริงใจจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะช่วยให้องค์กรได้รับข้อมูลเชิงลึกและข้อเสนอแนะที่หลากหลาย ซึ่งสามารถนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือแนวทางแก้ไขปัญหาใหม่ๆ ได้ ควรจัดประชุมกลุ่มย่อย หรือการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยการจัดเวทีสาธารณะหรือการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยการใช้ช่องทางออนไลน์ เช่น เว็บไซต์, โซเชียลมีเดีย, หรือแบบสำรวจออนไลน์เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และควรมีการทบทวนรูปแบบการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นประจำทุกปี เพื่อให้มั่นใจว่าทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมและเสนอข้อคิดเห็นได้อย่างโปร่งใสและเหมาะสม แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจอนส์ ดีเวย์ (Dewey, 1916) ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชนในการจัดการศึกษา โดยมองว่าการศึกษาควรเชื่อมโยงกับชีวิตจริงและบริบทของสังคม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของฮิลดา ทาบา (Taba, 1962) ที่เน้นว่าการพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสังคม เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายหลักสูตรมีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 การจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยบทเรียนมีความเท่าทันโลกเหตุการณ์ควรปรับเนื้อหา วิธีการสอน และสื่อการเรียนรู้ให้เข้ากับความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนโดยหลักสูตรควรเชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันและโลกของการทำงานเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงโดยหลักสูตรถูกแบ่งออกเป็นโมดูลาร์เล็ก ๆ ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและเป้าหมายได้ หลักสูตรควรเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานร่วมกัน โดยหลักสูตรควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น

ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยการผสมผสานการเรียนในห้องเรียนและการเรียนออนไลน์เข้าด้วยกันและ ควรปรับใช้หลักสูตรให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงของสังคม รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้ครูมีบทบาทสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สงัด อุทรานันท์ (2562) ที่เสนอว่าหลักสูตรสถานศึกษาควรมีลักษณะยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการ เทคโนโลยี และความต้องการของสังคม

ด้านที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลโดยการวัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้เจตคติและการปฏิบัติ ควรระบุเป้าหมายที่ต้องการจากการประเมินและขอบเขตของหลักสูตรที่จะประเมินโดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังจากนักเรียนและลักษณะของการสอนเพื่อนำมาประกอบในการแปรผลของการประเมินโดยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือการสังเกต ควรมุ่งเน้นการตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและควรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของหลักสูตร แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสงัด อุทรานันท์ (2562) ที่กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมอยู่เสมอ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ที่เสนอว่าการประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เพราะช่วยให้ทราบถึงจุดเด่น จุดที่ควรปรับปรุง และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

ด้านที่ 5 การใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีในการบริหารหลักสูตร ควรใช้ในการสื่อสารระหว่างกันได้อย่างสะดวกรวดเร็วต่ออุปสรรคเกี่ยวกับเวลาและระยะทาง โดยระบบโทรศัพท์ ควรปรับปรุงการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหาของหลักสูตรโดยการนำสื่อการสอนหรือเทคโนโลยีทางการสอน ที่สะดวกและทันสมัยและสามารถจัดระบบอัตโนมัติเพื่อการจัดเก็บประมวลผล และเลือกใช้สารสนเทศ โดยนำเครื่องมือและเทคโนโลยีต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการวางแผน การจัดการและการประเมินหลักสูตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอน ควรใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่ช่วยในการจัดการเนื้อหาหลักสูตร การส่งมอบงาน การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการประเมินผล โดยใช้อีเมล โซเชียลมีเดีย การประชุมออนไลน์ ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลักสูตรเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยซอฟต์แวร์และเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้และปรับปรุงหลักสูตร ควรใช้วิดีโอ อินโฟกราฟิก การนำเสนอแบบมัลติมีเดีย ช่วยให้การเรียนรู้น่าสนใจและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และแพลตฟอร์มสำหรับจัดเก็บและแบ่งปันข้อมูลหลักสูตร ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนเข้าถึงข้อมูลได้จากทุกที่ทุกเวลา แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ที่กล่าวว่าการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ที่เสนอว่าการประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เพราะช่วยให้ทราบถึงจุดเด่น จุดที่ควรปรับปรุง และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

ด้านที่ 6 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรประเมินผลการพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการพัฒนาครูในอนาคต ควรจัดฝึกอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นโดยสร้างความร่วมมือระหว่างครู หน่วยงานทางการศึกษาและภาคส่วนต่างๆ สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ควรมุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้ทักษะ ความสามารถ และเจตคติที่ดีของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ควรส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นและเป็นแบบอย่างที่ดีทางการศึกษาโดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ควรพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถก้าวหน้าในวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและควรพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยตรงส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและพร้อมสำหรับอนาคต แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจิตร ศรีสอ้าน (2550) ที่เสนอว่าครูเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

ด้านที่ 7 การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ควรใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและการสร้างเครือข่ายกับโรงเรียนอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและได้ฝึกทักษะการสื่อสารในยุคดิจิทัล โดยสร้างความตระหนักและส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมโลกควรจัดงานนานาชาติ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายหรือทุนสนับสนุนนักศึกษาที่ต้องการไปฝึกศึกษาในต่างประเทศ โดยให้สถานประกอบการนานาชาติมาสนับสนุนควรอบรมครูผู้สอนให้มีความเข้าใจในบริบทนานาชาติ เทคนิคการสอนแบบพหุวัฒนธรรมและการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนโดยสร้างความเชื่อมโยงและบูรณาการกับนานาชาติในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลและสถาบันให้มีความพร้อมในการปรับตัวและมีส่วนร่วมในโลกที่เชื่อมโยงถึงกันโดยสร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ การเข้าร่วมโครงการพัฒนา และการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ที่กล่าวว่าการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมน อมรวิวัฒน์ (2543) ที่เสนอว่าการจัดการศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่หลากหลาย เชื่อมโยงความรู้ในระดับท้องถิ่นกับระดับสากล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีมุมมองกว้างไกลและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์แสดงลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในอนาคตอย่างชัดเจน บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ควรมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยศึกษาความต้องการของผู้เรียน สภาพปัญหา และความคาดหวังของสังคม

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยและจริงใจจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างต่อเนื่อง

3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมีความเท่าทันโลกเหตุการณ์และปรับเนื้อหา วิธีการสอน และสื่อการเรียนรู้ให้เข้ากับความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนโดยที่หลักสูตรควรเชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันและโลกของการทำงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวัตถุประสงค์ของผู้เรียนในอนาคตอย่างชัดเจนโดยบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและวางแผนการจัดการเรียนการสอน และเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม

2. ควรมีการศึกษาการจัดทำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและทันสมัย โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล*. กระทรวงฯ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กระทรวงฯ.

จินตนา จุงใจ. (2560). *แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].

ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชุติมา สุดจรรยา, เที้อน ทองแก้ว, พรภัทร์ อินทรวรพัฒน์, และ สุวิชชา เนียมสอน. (2564). กลยุทธ์การพัฒนาความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช, 33(2),* 69–92. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/stouj/article/view/24686

ชุลีพร สุระโชติ. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC).* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. https://buuir.buu.ac.th/bitstream/1234567890/9221/1/57810207.pdf

นันทวัน ทองพิทักษ์, เสนอ ภิรมจิตรผ่อง, และ สมาน อัศวภูมิ. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9*(3), 527–542.

นารีรัตน์ อินทรวิสัย และ มณฑา จำปาเหลือง. (2558). การมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนประชานิคม สังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8*(1), 856-867. https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/24455/30120

ปอยขวัญ เขมา. (2566). *การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนพิชัยด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิด Outward Mindset สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลกอุตรดิตถ์* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5676/3/PoykwanKhema.pdf

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2557). *การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. (2568). *แผนพัฒนาโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ พ.ศ. 2568–2571*. https://la-orutis.dusit.ac.th/planeducation/

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2550). *การบริหารทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). อาร์ แอนด์ ปริ้นท์.

วิรังรอง บุญนุช. (2555). *Cross-cultural communication: An introduction* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สงัด อุทรานันท์. (2562). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.* โรงพิมพ์มิตรสยาม.

สุดารัตน์ อมรชาต. (2564). *การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านหินดาน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบซิปเปี้ยสท์.* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี]. https://ir.sru.ac.th/bitstream/123456789/870/1/Fulltext.pdf

สุมน อมรวิวัฒน์. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด.* สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *นวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในประเทศไทยและประเทศที่คัดสรรเพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21*. สำนักงานฯ.

Dewey, J. (1916). *Democracy and education: An introduction to the philosophy of education*. Macmillan Publishing.

Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30,* 607–610.

Semasinghe, W. M. (2020). Development, what does it really mean? *Acta Politica Polonica, 49*(1), 51–59. https://doi.org/10.18276/ap.2020.49-05

Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. University of Chicago Press.

Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt, Brace & World.